

Interviu su LKB vyskupu

Parašė Diana Goss

Pirmadienis, 16 Gegužė 2005 02:00 - Atnaujinta Trečiadienis, 14 Sausis 2009 11:34

Balandžio 8 dieną Laisvųjų krikščionių bažnyčios (LKB) konferencijoje Panevėžyje buvo įšventintas LKB vyskupas. Juo tapo 43 metų vokiečių Kristofas Hėgelis (Christoph Hägele), kuris jau septynerius metus su šeima tarnauja Lietuvoje. Be vyskupo tarnystės šiuo metu jis eina laikinojo [Lietuvos krikščionių fondo](#) prezidento, [Laisvųjų krikščionių bendruomenės](#) tarybos nario bei pastoriaus padėjėjo pareigas. Kristofas Hėgelis taip pat dėsto [Evangelikame Biblijos Institute](#)

Kristofai, kokios yra tavo, kaip vyskupo, pareigos?

LKB vadovų taryba nusprendė, kad į vyskupo pareigas įeina visų Laisvųjų krikščionių bažnyčių lankymas. Aš planuoju mažiausiai du kartus per metus aplankyti kiekvieną bendruomenę. Šių apsilankymų metu pamokslausiu, bendrausiu su pastoriumi ir bažnyčios taryba, atsižvelgdamas į bažnyčios reikmes, rengsiu seminarus. Mano pagrindinė užduotis – dalyvauti bendruomenių gyvenime, išklausti pastorių, melstis su jais, susipažinti su bendruomenių tikslais bei sunkumais.

Jau, berods, prieš pusę metų tu pradėjai lankyti bendruomenes, užmezgei artimesnį ryšį su jomis. Kaip sekėsi žengti pirmuosius žingsnius?

Aš jau aplankiau visas bažnyčias po vieną kartą. Kai kurias du ar tris kartus. Kaune pravedžiau seminarą apie dvasines dovanas. Taip pat jau teko pamokslauti. Pastebėjau, kad bažnyčiose yra įvairių reikmių. Kai kurie pastoriai - dar gana jauni. Jiems reikia daugiau pagalbos. Pabendravau su jais, išklausiau, susipažinau su jų sunkumais bei džiaugsmais. Man ši tarnystė teikia džiaugsmą, patinka atvažiuoti į bendruomenes ir joms pasitarnauti.

Kaip tu pats vertini šią tarnystę? Ar tai nėra vien savęs dalijimas?

Per tai aš gaunu palaiminimą, savo akimis regiu, kaip Dievas veikia bažnyčiose, džiugu matyti tarnaujančius žmones, įgyjančius daugiau savarankiškumo, randančius savo vietą bendruomenėse, džiaugiuosi, kai jauni pastoriai perima atsakomybę. Mano nuopelnas tame yra mažas. Bendruomenės yra savarankiškos. Jos valdomos nehierarchiniu būdu. Aš galiu tik patarti. Aišku, kokioje nors bendruomenėje iškilus sudėtingoms problemoms, mes, kaip LKB bendrija, turėtume nelikti abejingi, bet suteikti pagalbą.

Kristofai, esi pirmasis Laisvųjų krikščionių bažnyčios vyskupas. Kaip bendruomenės priima tave?

Jaučiu žmonių palankumą ir atvirumą. Tiesa, vyskupo pareigų iki šiol nebuvo. Bet LKB niekada

Interviu su LKB vyskupu

Parašė Diana Goss

Pirmadienis, 16 Gegužė 2005 02:00 - Atnaujinta Trečiadienis, 14 Sausis 2009 11:34

nesakė ir nesakys, kad vyskupas yra šventesnis už kitus tikinčiuosius. Jis yra brolis broliams ir seserims, patarėjas, žmogus, kuris klausosi, išgirsta ir stengiasi padėti.

Kokiais klausimais galima kreiptis į tave? Kada galima tikėtis tavo patarimo?

Iškilusius klausimus bendruomenių nariai visų pirma turėtų spręsti per pastorių ir bendruomenės tarybą. Jeigu bendruomenei reikia pagalbos ir ji norėtų išgirsti mano nuomonę kokių tai klausimu, tuomet ji gali kreiptis į mane. Galėčiau praveisti seminarą, išklaudyti, diskutuoti aktualiais klausimais, duoti patarimus ar pasiūlymus. Bet jie patys turėtų spręsti ar tam pritarti, ar ne. Esu užsienietis, iš kitos kultūros, dėl to norėčiau duoti patarimą tik tokiu atveju, jei žmonės klausia. Aš galiu padėti, bet bendruomenės taryba pati turėtų priimti galutinį sprendimą.

Dėkoju už pokalbį.